

влече единъ иглъ къмъ себе си, когато е шлата далечъ отъ неѣ.

Ты ми каза това; но менѣ колкото ми ся видѣше мъчно да бѣде това, толкова по мъчно бѣще да го разумѣѣ.

М. Но като ти показахъ магнитъ-тъ, тогава ты видѣ, че щото ти казахъ бѣще истинно.

И. Наистинѣ, мамо, но ако и да видѣхъ съ очи-тъ си иглъ-тъ да ся движи и привлича къмъ магнитъ-тъ, това никакъ не могахъ да разумѣѣ какъ ставаше; нито сега можъ да го разумѣѣ. Разумѣвашъ ли го ты, мамо?

М. Не, сыне мой, не го разумѣвамъ, и намиратъ ся безчисленны вещи, които гледамъ, и знаѣ че сѣ истинны, обаче много сѣ мъчно-вразумителны. Богъ направи всички-ты тыя, и за това не трѣбе да ся чудимъ че сѣ ради него много вещи мъчно-вразумителны.

И. Да ли казува, мамо, въ книжкѣ-тъ, че Богъ на всякадѣ ся нахожда?

М. Казува, но ако имаше тѣло, не можеше да е въ едно време на всякадѣ, защото трѣбуваше да ся движи отъ мѣсто на мѣсто, както ные. Той нѣма тѣло, и е духъ, и много мъчно-вразумително е за насъ, какъ Той сѣществува на всякадѣ, гледа всички-ты вещи, и познава всички-ты челоуѣцы, които нѣкога живѣяхъ или ще живѣѣтъ, и всички-ты вещи колкото ся случихъ, или ще ся случатъ.

И. Знае ли, мамо, Богъ всякъ думъ, кой-то нѣкогашъ казувашъ?